

РЕШЕНИЕ

№ 22838

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6418** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. П. В. от [населено място], чрез адв. М. Б. срещу Решение № 2481/27.05.2024 г., постановено по НАХД № 20241110202857 по описа за 2024 г. на СРС, НО, 14 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-032477 от 09.01.2024 г., издадено от Началник група в ОПП-СДВР, с което на същия е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП., за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при допуснато нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че СРС не е изяснил всички обстоятелства, при които е извършено нарушението, както и доказателствата, които го потвърждават. Касаторът счита, че в случая е следвало да бъде приложен и чл. 28 от ЗАНН. Поради изложените съображения, моли касационната инстанция да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП или алтернативно, да върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата по

изложените в нея основания. Претендира разноси по списък.

Ответникът по касация - Началник група в ОПП-СДВР, в съдебно заседание не се явява и не се представлява, не взема и становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок и от надлежна страна и е допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С оспореното решение съдът е приел за установено, че на 21.10.2023 г. около 17:11 часа в [населено място], И. В. е управлявал лек автомобил, марка "БМВ", с рама номер 5UXKR2C52F0H38085 (STATE OF TENNESSEE СРМПС 19614491) без регистрационни табели, поставени на определеното за това място, по [улица] посока на движение от „Х. Г.“ към „БГ бетон“ ООД, което съставлява нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП., за което бил съставен АУАН Серия GA № 994044.

Въз основа на посочения акт и Постановление за отказ да се образува наказателно производство по пр. пр. № 45254/2023 г. по описа на СРП е издадено Наказателно постановление НП № 23-4332-032477 от 09.01.2024 г., с което на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП., на същия е наложена "глоба" в размер на 200 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца.

Съдът приел за установена изложената в НП фактическа обстановка въз основа на свидетелските показания, както и от писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото на основание чл. 283 от НПК, които кредитирал като достоверни, непредубедени, обективни и относими към предмета на доказване по делото. Въззивният съд изложил съображения, че НП е издадено от компетентен орган, при условията на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. Приел, че са изпълнени процесуалните правила по ЗАНН относно издаването на Наказателното постановление. В него нарушението е ясно и разбираемо описано. Посочени са датата, часа, мястото, посоката на движение на МПС-то и това, че същото е било на път, отворен за обществено ползване. Отбелязано е, че МПС е било нерегистрирано и няма регистрационен номер. Поради това съдът приел, че деянието е в достатъчна степен индивидуализирано. Налице е съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението в издаденото Наказателно постановление. Съдът приел че, видно от текстовата част на обжалваното Наказателно постановление в случая, административното наказание е наложено за нарушение по чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП.

По съществуто на спора съдът приел, че за да е реализиран съставът на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. е необходимо да се докаже, че деецът е привел в движение превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване и че това превозно средство към същата дата не е било надлежно регистрирано, т. е. че към датата на управление на МПС-то то е било нерегистрирано и без регистрационни табели. Събраните по делото доказателства според СРС установяват, че като е управлявал на 21.10.2023 г. в [населено място], по [улица], процесния лек автомобил, марка "БМВ", касаторът е осъществил движение на МПС, което не е регистрирано и без табели с

регистрационни номера.

Според въззивния съд в случая за наличието на субективната страна на деянието, респективно съзнание у дееца за всички елементи на нарушението се съди от факти, че той е знаел за липсата на регистрация на МПС, тъй като е бил закупен и внесен от САЩ. Съдът изложил съображения за правилност на преценката на АНО, че случаят не съставлява маловажен такъв. На тези основания съдът потвърдил оспореното НП.

Според касационната инстанция оспореното решение е правилно и обосновано от събраните по делото доказателства.

Не се спори между страните и се установява от събраните по делото доказателства, че В. е управлявал нерегистрирано по съответния ред МПС, макар и това управление да е включвало единствено преместване на автомобила до сервиза от улицата, както се твърди в касационната жалба. Независимо от обстоятелствата, при които едно МПС, което не е регистрирано за движение по пътищата, се управлява по път, отворен за обществено ползване, то самото му движение по такъв път осъществява състава на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. За да извършва каквито и да било движения, дори отделни маневри, преместване или каквото и да било друго движение, съответното МПС следва да е регистрирано. А процесното не е било и по този въпрос няма спор между страните.

Оплакването в касационната жалба за нарушаване правото на защита на санкционираното лице в хода на съдебното производство пред СРС е неоснователно. В рамките на проведеното съдебно производство, процесуалният представител на касатора многократно е имал възможност да представи доказателства, оборващи констатациите в АУАН и НП, но това не е сторено, нито в производството пред въззивната, нито пред настоящата инстанция, поради което не може да се приеме, че е налице нарушено правото на защита на нарушителя. Събрани са достатъчно доказателства, установяващи авторството на процесното нарушение, по тази причина, искането му за допускане на свидетел, установяващ обратното е ирелевантно в случая, поради което правилно съдът е отказал да го допусне.

Следва да се има предвид, че конкретните съобщени причини за управление на автомобил без регистрация са ирелевантни за отговорността на В. и не изключват отговорността му за извършеното нарушение. Същият, видно от описателната част на Постановлението на СРП за отказ да се образува наказателно производство, е правоспособен водач, поради което не може да се позовава на незнание на правилата, регламентиращи управлението на МПС, и по-конкретно, че същото може да се управлява само след като е надлежно регистрирано. Нито може да твърди, че същото не е извършено виновно, тъй като, след като е водач е длъжен да знае и да съблюдава правилата за движение по пътищата на МПС, в т.ч., че може да управлява единствено регистрирано МПС, независимо от целите и разстоянието, за които се управлява това МПС.

Не са налице основания за квалифициране на деянието като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В случая деянието е типично за вида си, то не се отличава от останалите такива. Фактът, че от деянието не са настъпили вредни последици, е отчетено от АНО при индивидуализацията на наказанието, което и относно глобата, и по отношение на лишаването от права е в минималния предвиден от закона размер и срок. Деянието е такова на формално извършване и вредите не са съставомерен признак на същото. Нещо повече- към момента е в сила и нова разпоредба -чл. 189з от ЗДвП., за нарушенията по ЗДвП. не се прилагат чл. 28 и 58г. от Закона за

административните нарушения и наказания. Именно с оглед особеностите на конкретния деен, обуславящи по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените, типичните случаи на престъпление от този вид, СРП е направила преценка, че в случая не се касае за престъпление, а за административно нарушение, което следва да се санкционира по административнонаказателен ред.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че оспореното решение е постановено и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2481/27.05.2024 г., постановено по НАХД № 20241110202857 по описа за 2024 г. на СРС, НО, 14 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.